

ஸ்ரீராமஜயம்.

திருவடிதாசர்

அருளிச்செய்த

கஜேந்திரமோட்சம்

மூலபாடம்.

—o—o—o—

Acc. No. 2847

ந - ம் பதிப்பு.

இஃது

சென்னப்பட்டணம்:

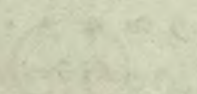
ஊ. புஷ்பரதசெட்டியாரால்

தமது.

கலாரநாகரம் என்னும் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1890.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

—

—

—

நன்றாக.

குருவாழ்க.

குருவேதுணை.

க ஜே ந் தி ர மோ ஷ ம்.

காப்பு.

அறுசீர்க்கழிநெழில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பார்புகழ்கஜேந்திரன் ன் பரகதிக்கதையையன்பால்
ஏர்தமிழ்கவிபாற் சொல்லவென்னுளத்திருந்து காப்பாய்
வார்தினாகுதித் துவானைவயற்றலைநாற்றிற்பாயுஞ்
சீர்மிக்குருகூர்மேவிச்சிந்துரத்தமர்ந்ததேவே. (க)

பூதன்பேய்பொய்கைமாறன்புகழ்மண்டங்குடிமன்மங்கை
நாதன் றென்புதுவைவந்தநன்முனிகோதைதொண்டர்
பாததுண்மழிசைமன்னன்பாணன்கோளுர்மன்றாள்கள்
தோதகப்பிறப்பைநீக்கத்துணையெனக்கொள்ளுவோமால். (உ)

மங்குரோய்தெங்கின்பானாவாயிற்றேற்றக்கண்டே
அங்குளவானைமீன்பாய்ந்தச்சங்கொண்டுட்கும்புதுர்த்
தங்குமாவெதிராசன்றன்றாளிணைசிரமேற்கொண்டு
கங்குலெல்லினுமன்றானைக்காதலோடகத்திற்கொள்வாம். (ங)

கனங்குழலசிகன்மூலம்பல்லெனக்கருதுமா தர்
தனமனைபெனுமுவாசைதடிந்தமாவெதிராசன்றன்
வனபதமடைந்தநான்கோடெழுபதமகுடச்சிங்கா
தனக்குரூராயர்தாள்கள்சந்ததமிழைறஞ்சிறிப்பாம். (ச)

சாதகங்கடல்கடக்கச்சதாதிருவாய்மொழிக்கு
மேதகுமூப்பத்தாறுயிரப்படிமிடைத்துதாய
மாதவங்கடியனந்தமணவாளமுனியின்சேர்த்தி
நாதகவழுத்தியேத்திரன்ஹுதமவனற்றாளே.

(டு)

நூ ல்.

அநசேர்க்கழிதெழிவி ஆசிரியவிருத்தம்.

செகதலத்தரசனாகச்செறிபரிச்சித்தராசன்
சுர்பதம்போற்றிசெய்துதும்பியைப்பொருதுநின்ற
மகபலமுதலிதன்விவதைத்தவாரணத்தையன்று
சுசுபதியூர்திகாத்தகாரணஞ்சொல்லுமென்றான்.

(சு)

சொல்லிலேயாரியைச்சொல்லுஞ்சொல்லதுசொல்லதாகும்
அல்லெனும்வினையுச்சிக்குமறிவுமேலறிவதாகும்
வல்லதாம்பேரின்பத்தையமருவியுண்டிருக்கலாகும்
எல்லதுகேட்கலுற்றாய்நாதனேகேளுமென்றே.

(உ)

மாயவனருளிஞலேவருத்திடுமுலகிந்தியாதி
விபாதமாமுனிமுன்னாளில்விளம்பியகதையைப்பாண்டு
சேயெனூத்தருமனுக்குச்செப்புராதர்சொழ்கேட்டு
வேயநாயாளுஞ்சொல்வேனெறியுடனிருத்துகேண்மோ.

(ஈ)

சேருதகஸசமப்பிற்றிடரொன்றன்டதனின்மீது
மேருவன்டதற்குமூன்றுமின்னியசிகரமுண்டு
நூரமுமகஸ்தேவர்தொகையினுயிரமாங்காதம்
காரணமாயிருக்குஞ்சிவியெலாங்கனகரேராம்.

(ஈ)

அந்நிலமுநிவர்தேவாரூர்தவம்புரித்துகேஞ்சில்
உன்னியபொருளைமாயோனுகத்தளித்திடவேகொள்வர்
கின்னரர்க்குடையாதிக்கேசரர்முதலாய்வாழ்வர்
பின்னும்வனத்திலுற்றபெருமையுமுணக்கலுற்றும்.

(ஊ)

மாதனைமாவிலங்கமராமரம்பாரிசாதம்
குத்தநாரத்தைவில்வஞ்சுந்தரக்கமுகிலந்தை
தூதுசேர்தேவதாரஞ்சுந்தனங்கதலிகொன்றை
சீதளமகிழ்செந்தாழைசெம்மரஞ்சம்பசோகம். (௬)

கன்னலாலத்திபாலைகாஞ்சிரமிலுப்பைவேம்பு
புன்னைசாம்பிராணிவேங்கைபுன்குமந்தாணாமூங்கில்
வன்னிசண்பகம்லவங்கமரகதம்வயிரமாச்சா
தென்னுருத்திராக்கநெல்லிதேக்குப்பாதிரிபலாடும். (௭)

முருக்கெலுமிச்சையிஞ்சிமுந்திரிதமர்த்தம்வேலும்
நெருக்கியவளர்கடாணைநேரிளவஞ்சிதாலம்
செருக்கியகடுக்காய்தான்நிசெறிபலத்தருவுமன்றி
மருக்கொழுந்துவளமுல்லைமல்லிகைவகையநேகம். (௮)

அவ்வனந்தன்னிலையொட்டகம்பரியாளிசிகங்கம்
கவ்வியவேங்கையேனங்கரடிமான்கலைகடம்பை
எவ்விடம்பார்க்கிலுங்காருமையும்பசவுஞ்சேவும்
ஒவ்வியகவிகள்மற்றுமுறைபலமிருகமுண்டு. (௯)

சக்கரவாகப்புள்ளஞ்சாதகஞ்சிசிகோரங்
குக்குடந்தாராவன்னங்கோகிலங்கிள்ளைகாகங்
கொக்குடன்கல்லிநாணைகூளிபேரார்தைகூகை
தக்கவல்லாறுடன்ராசாளிபல்பறவைபோகம். (௧௦)

பலபலமிருகவார்ப்பும்பகழிகளார்ப்புஞ்சாயுஞ்
சலதியினார்ப்புந்தாருதருசருகார்ப்புஞ்சாலக்
கலைதெரிமுனிவர் தேவர்கருடர்கந்தருவரார்ப்பும்
நிலையதாமதன்குணந்தைநிகழ்த்துதற்கருமையாமால். (௧௧)

தாவியககனவீதிதழைத்தவண்டருக்கள்மாறப்
பூவிளம்பிஞ்சுங்காயும்பொழிசுவைக்கனிகளோடும்
வாவிசுவீசம்வாசவாரிசங்குவனையாம்பல்
மேவியேயிருக்குமந்தவெற்பினைச்சூழ்திக்கெல்லாம். (௧௨)

பூரணமாகித்தம்பொழிமதுவனத்திலுள்ள
வாரணக்குழலிஞ்சிமதத்தும்போர்செய்காலை
தாரணியும்குஞ்சிங்கஞ்சார்த்தாலஞ்சர்ப்பமிந்தக்
காரணமேதோவென்றுகலக்கியேவெருவியோடும். (க௭)

பன்றியைத்தரத்திப்பற்றிப்பாரினிளமோதஞ்சின்ன
அவ்நிலைப்பிடித்தவீசுமரங்கலையடித்துச்சாடும்
குன்றினைக்குலங்கத்தாக்கும்குரக்கினைக்குகையிற்சேர்க்கும்
யிள்கிதைப்பறவைவானமேவியேபறக்கச்செய்யும். (க௮)

பாரிபசிங்கம்பாநியயத்துதம்மலையிலேறும்
நீரிகளும்புபூனைகிள்ளுதம்வலையிற்செல்லும்
வீரியபுலிபல்லாகம்வெருண்டிதம்முழையிலேறும்
நீரினின்மகிடமுழ்கிநீந்தியேநிரியுமன்றே. (க௯)

கன்னியமுறித்துமெல்லங்கதலிவின்சுரையைத்தின்னும்
செக்கெயிப்புசிக்குத்துள்ளுஞ்செறிவிளாங்குனியைக்கொள்ளும்
அந்நிலையாணைக்கெல்லாமரசனாயிருக்கும்யானை
தன்னினம்பிரித்துகொடுகரினியோடிருத்ததன்றே. (க௯)

அல்லலோர்நாளிலேயுமறித்திடாவத்தத்திக்குத்
தொல்லோட்செய்த்திமைதொடர்த்தோளிக்காளாதி
எல்லையாம்வனத்தையிட்டுவெண்ணிலாக்கரினியோடு
மெல்லுல்லுணவுதேடிமேய்த்ததானேடியதாரம். (க௯)

தாமனாயல்லெய்தறன்புனல்கண்டுதோய
காமலர்கதையுள்வண்டிநாததேத்தினாலும்
தோமறுபறவைபெகத்தொனியினின்றுழங்கத்தாலும்
காமன்றனம்பிநாலுக்காதலேமிகவுமாடு. (க௯)

லாலெறித்துயரவீசிவானிலேதுதிக்கைகீட்டி
மாலெறித்தடர்த்துவிட்டிவதனமெல்லதனஞ்சேர்த்துக்
காலெகோணைப்பின்னிக்கரினிகண்மீதிலுன்பாய்
மூலத்தையெழித்துசெய்யும்லையைமொழியலாமோ. (க௯)

பங்கயப்பொய்கைதன்னைப்பார்த்துடன்பரிவாய்க்கோடி
அங்கயக்கரினியோடவ்வாரியினிழந்துதங்கள்
அங்கமங்குளிரத்தோய்ந்தாங்கருந்தியேதாகந்தீர்ந்து
பொங்கமாய்த்தும்பிராஜன்புதுமலர்கொய்யுங்காலை. (௨௦)

முன்பொருசாபத்தாங்கந்தருவனுமுதலையாகித்
தன்பெரும்பலத்தினாலேசலத்திடையிருந்துதந்தி
பின்வருங்காலைநாடிப்பிடித்திடவுதைக்கநொந்து
வன்பெருங்கரவுமீண்டும்வந்துமுன்றானைக்கிட்டி. (௨௧)

பற்றியேயிழுக்குமந்தப்பாரியமுதலையின்வல்
நெற்றியைப்பிளப்பனென்றுநீண்டதன்றுதிக்கையாலே
மொத்திடக்கரவுநீரின்மூழ்கியேமேல்வந்தெய்தி
வெற்றிதோல்வியுமிலாமல்வெகுண்டுபோர்செய்யுங்காலை. (௨௨)

கூடியேவந்துரின்றகரிணிகள் கோடிதாமும்
வாடியேவெருவிச்சாலமயங்கியேகனாயிலேறி
நாடியேநோக்கியின்றநாதனுக்கிந்தப்பாடு
தேடியேவந்தானம்மாற்செய்வதென்னென்றுகூறி. (௨௩)

ஆளனைப்பிரிந்துசெல்லவத்தியின்ஞழாங்கடங்கள்
தாளொழாதாகரின்றுதயங்கியேயலறுமந்த
வேளையிற்பற்றிரின்றகரவினைவீசியின்னே
மீளுவனென்றுதந்திமிகவலிந்தீர்க்குங்காலை. (௨௪)

கனாயின்வாயீர்க்குந்தந்திகரவுநீர்நடுவின்ர்க்கும்
வனாயுடன்வனாயெதிர்ந்தும்பொருவதுபோல்வாயில்
றனாபெறவொன்றுக்கொன்றுநோக்கியேதாக்கியங்கம்
உணாபடத்தசைகள்சிந்தவுதிரமும்பெருகவன்றே. (௨௫)

நாற்பெருந்திசையும்ண்ணுநடுங்கிடநாகராசன்
ஆர்ப்பரித்துறுதிகொண்டங்கப்பினைக்கிழியமோதிக்
கார்ப்பெருங்குன்றுபோலக்கடித்திடுங்கரவைக்கண்டு
சூற்பெரும்பிண்டம்வீழ்ப்புடைத்ததுதுதிக்கையாலே. (௨௬)

அடியதுபட்டுமூர்ச்சையாகியேதெளிவுகொண்டு
கொடிதெனுகரவுமீறிக்கோபமாய்த்தந்தியின்வால்
அடியெனமுலந்தன்னிலமுந்தவேகத்தாற்கீறி
செடிதெனமுச்செறித் தூரொலாமுலவுமன்றே. (௨௭)

விழுமெழுந்திருக்குஞ்சிறுமேலுமாய்க்கீழுமாகும்
சுழிபடரிநாயெல்லாந்துதிக்கையாற்றமுப்புமச்சக்
குழுவுடன்கடகஞ்சிப்பிசுர்மமண்கேமெல்லாம்
பழுதிதுவேதோவென்றுபயந்துபாதாளஞ்சேரும். (௨௮)

இப்படிக்கொன்றோடொன்றிற்கிரவிதுபகலென்னுமல்
அப்பினாயிரமானடாட்சியாப்புக்கொண்டிருத்ததென்று
தப்பினாமுனிவன்சொல்லத்தரணிபன்கரங்கள்சுப்பி
எப்படியிருத்ததாம்பலெனவவன்சொல்லுற்றான். (௨௯)

எழுசீர்க்கழித்தெழில் ஆகிரியவிருத்தம்.

தந்தியுக்கொட்கராவுடன்றூக்கியேசமர்செய்துளம்
கொத்துவாடியேநாலுதிக்கையுநோக்கியேமனமேக்கமாய்
முத்துதாறுறையெற்பிடத்தையமுறைமைசெய்திரி முறைமையு
எத்தகானிலேகாணுவேனினிபென்றுபின்னாயிம்புமால். [ம்

தாதுலாவும்வண்ணவிசேர்வனத்தன்னிலேதமர்குழுவே
திதிலாமலநேகரான்வணசெல்வமாகவிருத்தகாம்
ஏதுகாரணமோதெரிந்திலமிங்குவத்துதிகைப்பதிப்
போதுகாமினிசெய்வதேதெனவெண்ணிநின்றுபுலம்புமால். ()

சுற்றமுந்தணையானபேராயுஞ்சுத்தரத்தொளிர்தோகைமார்
பத்துலகூமதானபேர்களைப்பாகணாப்பதியைப்பிரிந்
தித்தலத்திடவந்தகப்படவென்றயன்சிரமெழுதிடப்
பெற்றபேறிதுதானோவென்றதுபின்னுகின்றுபுலம்புமால். (௩௨)

சுரும்புதேனாயருந்தியேசரம்பாடியாடிஞ்சோகையில்
சுரும்புசெல்லெக்கதித்துறுக்கதலிப்பலாகலைய்கனி
சுரும்புபூத்தனிர்முதலயாமுருந்தியங்குறையாமரும்
சுருங்கராவிடவாயகப்படவந்தகாரணமேதெனும். (௩௩)

மதத்தவீரியகுஞ்சரக்குழுதன்னொடந்தவனத்திடை
எதிர்த்தகேசரிபன்றிராயெருமைக்கடாபுலியாவையும் [யெவ்
அதிர்த்தமுற்றவனைத்துமொய்த்துனடக்குமென்னிடவாண்மை
விதத்திலும்மிதைவெல்லலின்றரிதென்றுநின்றுவிளம்புமால். ()

கன்றிக்கண்ணீருதிர்த்திடும்பலகாரியங்கண்ணினைத்திடுங்
குன்றுபோலவிருந்தமேனியுங்குன்றிடுமிகவுஞ்ஞறைந்
தின்றுநாமினிச்செய்வதென்னெனவேங்கியேமனமெலிவினா
நின்றிடுந்தலைநாளிலேசெய்தநிந்தையென்றுநினைந்திடும். (௩௫)

தூறுபத்துவருடங்கள்போர்செய்தநொந்துவாடியகுஞ்சரம்
பூருவத்துளஞானம்வந்துபொருந்தியேவினைபோக்கிட
வேறுதிக்கிலையென்றறிந்ததுவேண்டியேசருவேசனைக்
கூறியேநெறியைக்கொண்டேககுணத்தினாலேதுதித்திடும். ()

ஆதியாகியுநடுவுமாகியுமந்தமாகியநாதிபாய்ச்
சோதியாகியஞ்சொருபமாகியஞ்சருதியோதிடுபொருளுமாய்
நீதியாகியநெறியுமாகியநேசர்தம்மிடைநிலையுமாய்
நாதனாகியும்வீறுமீசனைநம்பினென்னமுறையிடும். (௩௭)

மண்ணுமாகியும்விண்ணுமாகியும்வாயுதேயுவம்போதயாய்க்
கண்ணுமாகியுமுயிருமாகியுங்காயமாகியுமாயையாய்ப்
பெண்ணுமாகியுமானுமாகியும்பேடியாகியும்பெருமையாய்
எண்ணெவடிவாகிநின்றிடுமீசனையபயம்மெனும். (௩௮)

உருவமாகியுமருவமாகியுமொருமையாகியுயிருமையாய்
மருவுமாகியுமலருமாகியுமாதவத்தவர்மதூரமாய்ப்
பெரிதமாகியஞ்சிறிதமாகியும்பேதமாகியபேதமாய்க்
குருவுமாயுபதேசமாகியகோவேநீகதியென்றிடும். (௩௯)

மனமுமாகியுமொழியுமாகியுமருவியேவனருபமாய்
இன்னுமாகியுஞ்சசியுமாகியுமெறிதினைக்கடன்மேருவாய்த்
தனையனாகியுந்தந்தையாகியுந்தாயுமாகியுந்தமருமாய்
அனையுமாகியபொருளெனும்பரமானவாவபயம்மெனும். (௪௦)

அறிவுமாகியுமறதியாகியுமடியவர்க்கெளிதாகியும்
குறியுமாகியுஞ்ஞானமாகியுஞ்ஞானமாகியுந்தொழிலுமைம்
பொதியுமாகியும்புலனுமாகியும்புத்தியாகியும்பின்னொடர்
திரிசுநுதிபனானகாரணதேவனேயபயம்மெனும். (சக)

அரநுமாகியுமரிபுமாகியும்யனுமாகியலாதமாய்
நாருமாகியுஞ்சாருமாகியுநாதமாய்ப்பிரணவமுமாய்ச்
சாரமுமாயிடையின்கலைஞ்ச்சாக்ரகோப்பனசுருத்தியாய்த்
துரியமாகியதிதமாகியசொருபனேயபயம்மெனும். (சஉ)

வேத.

உணவரி நோருநிலையினித்தவொருவனீ மூவுருவாகிப்,
பளபலவிதமாகியிருவகையுயிர்ப்பின் பரவிபுட் புறமுமாய்கிறை
ந்த, நிலைமைநீ யறிகவநின்னையாரநிவர் நீவகுத் திடுமிருமை
யினும், அலைபடப் படேன்யா னஞ்சலென் தினியெற் கபயமிக்
தென்னையா னெனுமால். (சக)

எயமேநிலையென் றுணவத் தழுத்துங் கருத்தைபுத் திருத்
திடவதியென், மாயமாம் பாசப் பவக்கடல் கடத்துன் மதூரவா
ரிதிபுணவதியென், விபவும் பிறவும் வகுத்திடுங் கருமம் வீணி
லே செய்நசெய் தலுத்தேன், ஆயுமா நதியே னஞ்சலென்
நினியுன் னபயமிக்தென்னையா னெனுமால். (சஉ)

தேனில்கீழ்ப்போல் வலிப்படு கயல்போற் சிறுவர்கைப்
பதனவிக் குதல்போல், கோணிலாப் படைபோன் மழையிலாப்
பயிப்போற் கொம்பிலாப் படர்கொடி யதுபோல், காணகத்
திருநின் முடவனுர் வதுபோற் கலங்கியே கராவிடை மெலிக்
தேன், ஆனநின் னடிமைக் கடிமைமாய் நீவக் தபயமிக் தென்
னையா னெனுமால். (சஉ)

இருவினைக் கிடமா பெடுத்தவிய் வடம்பை யென்னதென்
நினிதென் விருத்து, பொருதிடத் துயரி னன்னலினி கலைபோற்
பொலிவ னுருகிடப் பொறேனும், உருவினக் குயிரா யுயிர்துக்

குணர்வா யொளியினுக் கொளியதா யொளிரும், அறிவினுக்
கறிவே யஞ்சலென் றினியுன் னபயமீந் தென்னையா ளெனு
மால். (ச௬)

உணையலா தொளிநு முலகிலை நீயு முலகிலா தொளிர்வது
மில்லை, நினைவிலே கனவுங் கனவிலே நினைவு நேரிடு நிலைமை
யாய் நின்றாய், கனவினைக் கரவின் பிணிப்பினின் தடியேன்
கடையிலே தீடத்தைய யருள்வாய், அனைவருந் கரசே கரு
ணைவா ரிதியே யண்ணலே யென்னையா ளெனுமால். (ச௭)

பொறிபுலன் விடயத் தழுந்திமெய்ம் மறந்து புலகொலை
களவினுக் கிசைந்து, நெறிமறை யொழுஞ்ம் பயன்றுந் திழிவா
நீசர்தந் நேயமே நிலையாய்க், குறியுறு நினைவு கொண்டிரு வினை
யின் ஞரம்பையி னடலையி லுழன்றேன், அறிவதை யறியே
னஞ்சலென் றினியுன் னபயமீந் தென்னையா ளெனுமால். (ச௮)

பூதமைந் துதித்துப் பொறிபுலன் கரணம் பொருந்துமூன்
றவத்தையுங் கடந்து, நாதமீ தாகுந் துரியமேற் துரிய நடன
னே நின்றனை நாவில், ஓதுவார் பணிவார்க் குவந்துதேர் பொரு
ளா யுதவுவ போலினி வந்திங், காதர வுடனே யஞ்சலென்
றினியுன் னபயமீந் தென்னையா ளெனுமால். (ச௯)

சாக்கிர வவத்தை சொப்பன வவத்தை தயங்கிய சமுத்தியி
னவத்தை, போக்கிட வறியாப் பொறிபுலன் வசமாய்ப் புன்
றெழில் புரிந்தலை வேனைக், காக்கவே யுனக்குக் கடனதா மிந்
தக் கடுமையாப்பொருகரா விருகூ, றுக்கியே படைக்கின் றினா
கொடுத் தருளி யபயமீந் தென்னையா ளெனுமால். (௫௦)

சகலமு முனது நேமனத் துதித்த தன்மையி னுளவறி யாமல்
பகலா வினமை பிறப்புமுப் பிறப்புப் பண்டிபின் னிறைசூறை
நாணஞ், சுகந்துயர் நன்மை தீமைமற் நிவற்றின் சூழ்ப்படுஞ்
சுந்தையின் மயக்கத், தகவினே நிக்கி யஞ்சலென் றினியுன் னப
யமீந் தென்னையா ளெனுமால். (௫௧)

தொண்டினாட் செய்த வினாவியு ஸெடுத்த தும்பியின் றொக்
குதும் டெனா, வாய்தாய் காசி னுபத்திரத் தடியேன் வாதனை
டொதத்திடப் படலென், வாய்தா முனது பாதபக் கயத்தை
வந்திவிக் காவினாற் படுமென், அம்மலை யகற்றி யஞ்சலென்
நின்றுன் னபயமிட் தென்னையா னெனுமால். (௫௨)

தெய்திகை வடக்குக் கிழத்திகை மேற்குத் தெரித்திட வறி
தெய் குத்தி, புன்சுறா சாரம் வடலிடை விழ்த்து பொய்யை
டெய் தெய்திகைத் துறவும், வந்துயர் தீர்த்து னருளெனு கா
டாய் வழங்கென் டொடிலே நித்தேன், அன்பருக் கெளிபா
யஞ்சலென் நின்றுன் னபயமிட் தென்னையா னெனுமால். (௫௩)

புதலத் துதித்த காலிது வணக்கும் பொய்வெரு வந்தகன்
பயத்தின், வாதனைக் குன்னாய் மயக்கினே னுனது மலராடி
வணக்கிடப் பெறலென், திதெருத் கருமஞ் செய்யவே துணித்
தெய் செய்ததாய் செயலென வநியென், ஆதிகா யகனே யஞ்
சலென் நின்றுன் னபயமிட் தென்னையா னெனுமால். (௫௪)

குப்பிதப் பதனிற் செய்ததி வினாவின் மும்மல வுடலெடுத்த
குப்பித், உட்பலித் திணிவ் கதிடெற வுன்ற னுண்மையி னுளவறி
டாய், கட்டினா கிலையே கிலைமையாய் கிசலுத் காலமும் விணி
லெ கதித்தேன், அன்புதப் டொருளே யஞ்சலென் நின்றுன்
நபயமிட் தென்னையா னெனுமால். (௫௫)

வேறு.

திட்பிதத்திலின்புண்டிசுருமிசிறத்தொழுதேத்தியே
வந்திவிக் கிழத்திகை வாதனைத் துறவும், வந்துயர் தீர்த்து
டெய் தெய்திகைத் துறவும், வந்துயர் தீர்த்து னருளெனு கா
டாய் வழங்கென் டொடிலே நித்தேன், அன்பருக் கெளிபா
யஞ்சலென் நின்றுன் னபயமிட் தென்னையா னெனுமால். (௫௬)

காலிபத்திடை வினாவென்பது வலிவென் டெனென்
குப்பித் துதித்த காலிது வணக்கும் பொய்வெரு வந்தகன்

யானுரைத்திடவல்லனெனையா தரிப்பவராரினித்
தினனின்னிருபாதமேகதிதேவனையபயம்மெனும். (௫௭)

கள்ளமாகியெயென்னை வந்துகழிந்துபற்றியகரவினைத்
தள்ளியேவிடவேறுதிக்கிதைருமனையினிதையசெயாய்
எள்ளிலேயுறையெண்ணெய்போலலீனோழுலோகமிசைந்துதான்
உள்ளுமாகிப்புறம்புமாகியவொருவனையபயம்மெனும். (௫௮)

அறுசீர்த் தழிநெழில் ஆசிரியலிருத்தம்.

யாருடைக்கண்களாகியலரியிந்துவுமிருக்கும்
யாருடைமகிமைதன்னையருமறைதூல்களோதும்
யாருடைப்பாதத்தன்னையனைவருந்தொழுவரண்டம்
யாருடைவயிற்றொடுக்குமவன்றனக்கபயமென்னும். (௫௯)

எவனுடையருளினுலேபிறக்கலுமீனோழுலோகம்
எவனுடைவயிற்றினுள்ளேயிருக்குமிவ்வுயிர்களெல்லாம்
எவனுடைமுகத்தில்வந்தேயெண்ணெறுத்தேவராவர்
எவனுடையருளாற்காக்குமவன்றனக்கபயமென்னும். (௬௦)

உண்டென்பரடியார்பக்கிலுத்தமரிடத்திலேயும்
உண்டென்பரொருமையானயோகியருளத்திலேயும்
உண்டென்பர்சாதுபக்கமுறுதிமெய்யுளையிடத்தும்
உண்டென்பரத்தத்தெய்வமுள்ளதோயிலையோவென்னும். (௧)

உண்டென்பர்புவியின்வாணினுட்புறந்திசைகளெட்டின்
உண்டென்பர்பகலிராவினொளிபெறுகதிரிரண்டின்
உண்டென்பரணுவின்மேருவோமெனும்முத்திலெக்கும்
உண்டென்பரத்தத்தெய்வமுள்ளதோயிலையோவென்னும். (௨)

அந்தரத்தன்னையானையண்ணுந்துபார்த்துச்சொல்லும்
எந்தனைக்காக்கத்திக்காரில்லையோயிங்கேயாரும்
எந்தநேரத்திலிசைவந்தென்னைக்காப்பானென்று
சிந்தனைபண்ணுமெட்டுத்திசையினைத்திரும்பிப்பார்க்கும். (௬௩)

தித்திரிசுவிவந்தேவிராடிவென்றடிக்குளோரும்
 உத்திரவிதிமுக்கெச்சங்கரையம்மத்தேளும்
 அத்திரிவிந்தமாவியிருநதநகைக்கேம்பி
 எந்தையவிரிசுத்திசெய்தொருபுத்திரிவிவந்தா. (சச)

தித்திரிசுவிவந்தேவிராடிவென்றடிக்குளோரும்
 உத்திரவிதிமுக்கெச்சங்கரையம்மத்தேளும்
 அத்திரிவிந்தமாவியிருநதநகைக்கேம்பி
 எந்தையவிரிசுத்திசெய்தொருபுத்திரிவிவந்தா. (சச)

தித்திரிசுவிவந்தேவிராடிவென்றடிக்குளோரும்
 உத்திரவிதிமுக்கெச்சங்கரையம்மத்தேளும்
 அத்திரிவிந்தமாவியிருநதநகைக்கேம்பி
 எந்தையவிரிசுத்திசெய்தொருபுத்திரிவிவந்தா. (சச)

சுருதிக்கத்திதழிவ் குருதிக்கத்திதழிவ்.

தித்திரிசுவிவந்தேவிராடிவென்றடிக்குளோரும்
 உத்திரவிதிமுக்கெச்சங்கரையம்மத்தேளும்
 அத்திரிவிந்தமாவியிருநதநகைக்கேம்பி
 எந்தையவிரிசுத்திசெய்தொருபுத்திரிவிவந்தா. (சச)

தித்திரிசுவிவந்தேவிராடிவென்றடிக்குளோரும்
 உத்திரவிதிமுக்கெச்சங்கரையம்மத்தேளும்
 அத்திரிவிந்தமாவியிருநதநகைக்கேம்பி
 எந்தையவிரிசுத்திசெய்தொருபுத்திரிவிவந்தா. (சச)

தித்திரிசுவிவந்தேவிராடிவென்றடிக்குளோரும்
 உத்திரவிதிமுக்கெச்சங்கரையம்மத்தேளும்
 அத்திரிவிந்தமாவியிருநதநகைக்கேம்பி
 எந்தையவிரிசுத்திசெய்தொருபுத்திரிவிவந்தா. (சச)

அடியர்கள் கருண லயனுமாய்ச் சுயம்பா யனைத்தினு முயலு
நந் தேவாய்ப், படிமடி வேலைப் பரப்புமா யானாய்ப் பாலனா
யருள்கொடை யலனுய்க், குடினடி கூவை யேந்திமுகக் குண
னாய்க் குவலயத் தொளிருரு வானோன், படிநுள கரவின் வா
யினின் தென்னைப் பரிவுட னருள்வனின் தெனுமால். (௪௦)

இடிபிகர் கரவாந் கால்கர மோய்ந்து வேக்கமா யுயிர்தடு மா
திப், படிவமு முருகி வாலசை வற்றுப் பரிவுட னரற்றுபே ரொ
லியால், இடியன லப்பாய்க் கால்வெளி பூவா யெண்ணுமும்
மூர்த்தியின் முதலாய், அடிகளா மாதி மூலமே யெனும்
முறையரி செவிதுழை போழ்தே. (௪௧)

அறுசேர்க்கழிநெழல் ஆசிரியவிருத்தம்.

பங்கயத்திருவைப்பா ரான்பணிமுடிபிழலைத்தேடான்
சங்குசக்கரமுமேந்தான் தன்னெதிர் தொழுதுநிற்கும்
இங்கிதக்கருடன்மீதிலேறிடா னிபத்தைக்காக்கக்
கங்கையைப்பெற்றபா தசாரியாய்க்கடுகிவந்தான். (௪௨)

அன்னகரிருந்தபேர்களதிசயமனத்தராசி
என்னகாரணமீதென்றேயேகமாய்க்கூழின்று
பன்னகாபரண ன்றன்னைப்பரீக்கைகாண்டிடவரக்கர்
துன்னினரோவென்றெண்ணித்துயக்குடன்சொல்லலுற்றார். ()

யோகியர் தமக்குலுத்தருபத்திரஞ்செய்தவானோ
கோகனன்மன துநோகக்கொடியர்கள்புடைத்தவானோ
யாகமேபுரியுநாளிலரக்கர்வந்தழித்தவானோ
தோகையர் துகிலைப்பற்றித்தூர்ச்சனர்களைந்தவானோ. (௪௪)

தூர்ச்சனர் கூழின்றுதொடர்ந்தடியா னாப்பற்றிப்
பச்சைமேனியனாமுங்கள்பரமனெங்கேகாட்டென்று
மச்சரம்வைத்துமெத்தவாதைசெய்தாரோவென்றங்
கச்சுதனடைந்தபோ திலனைவருமாலோசித்தார். (௪௫)

சிந்தையாயதிவேகமாகவேசெல்லும்போதவர் தம்முடன்
பிந்திழும் தியுமேகலுற்றனர் தேவர் மாமுனிப்பிரளயம். (௮௨)

செங்கண் மாலுநடந்துவேகமாய்ச்செல்லவேசெழுந்தூரமாம்
பங்கயப்புனல்மேவுதும்பியின்பயமகன் திடவானுறை
செங்கதிர் தீரள்கோடிபோலவே தேசகொண்டவத்திதிரியை
மங்கைநாயகனேவியேழுந்திவந்துநின்றனன்களையின்வாய். (௮௩)

மண்டலம்மிருபிளவதாகவுமாதிரங்கனும்வெடிபட
விண்டலங்கள்பிளந்ததாகவுமேருவும்மிகவுருகவே
சூண்டலஞ்சிரசுந்துளங்கிடக்கும்பியைப்பொருகரவிரு
துண்டமாகவேசெய்துமீண்டரிகையிலாழியுநின்றதே. (௮௪)

அமரேர்க்கழிதெழில் ஆசிரியவிகுத்தம்.

கரவுதானொன்றுவானிற்கதிரவன்கதியிற்செல்லும்
கரவுதானின்றிருந்தநிலைதனைக்கரந்துபோய
திரமெனக்கமலந்தன்னிற்றிநிந்திங்கரவுமெல்லாம்
பரமெனக்கென்றுமாயன்பக்கலிற்சேர்ந்தவாரே. (௮௫)

சேதரன்சங்கந்தன்னைத்தொனித்தனன்செவிடுபட்டு
வேதனிந்திரனீசானன்விண்ணவர்மெய்ம்மறந்து
சேதளசலதிமேருசுழன்றுடன்றெளிவுகொண்டு
மாதவன்மீதிலன்றுசொரிந்தனர்மலரின்மாரி. (௮௬)

அந்தரத்திடையின்பேரியதிரவேமுழங்குந்தேவ
துந்துமிசின்னங்காளஞ்சொல்வகைப்பல்லியங்கள்
திந்திமிதிமிதியென்னத்தேவர்கள்செயசெயென்ன
வந்தனன்செங்கண்மாலும்வாரணத்தருகினன்று. (௮௭)

நிரிடைநெடிதுநாளாய்நிலையற்றுநின்றயானை
பாரியகரவுமாளக்கண்டுதன்பயமகன்று
காரியமுடிக்கவிங்குக்காரணமாகவந்த
சேரியதிருமாதனைநோக்குயேசிரசையாட்டும். (௮௮)

செய்துவிடுவதில் தாமதமாகையதனவதத்து
 உடனடியாகவே நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய
 காரணமாகவே இவ்வாறு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய
 காரணமாகவே இவ்வாறு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய.

(அக)

புத்தகம், கருவியைப் பற்றித் தந்தைகளைச் சேர்ந்த
புத்தகம், கருவியைப் பற்றித் தந்தைகளைச் சேர்ந்த
புத்தகம், கருவியைப் பற்றித் தந்தைகளைச் சேர்ந்த
புத்தகம், கருவியைப் பற்றித் தந்தைகளைச் சேர்ந்த. (க0)

...சாதிப்பதற்குப் பதிலாக மனம் உயர்ந்தவர்கள்
...பாடுபட்டவர்கள்...
...பாடுபட்டவர்கள்...
...பாடுபட்டவர்கள்... (சு)

[illegible][illegible]

பலர் சொல்வதற்கு - உன் உடலுள் பெயராத தீதானதின்
உள் உடலாயிற்றுக்குட் பெயர். உன் உடலுள் துணைப்பதாய்
உன் உடலுள் துணைப்பதாய் உன் உடலுள் துணைப்பதாய்
உன் உடலுள் துணைப்பதாய் உன் உடலுள் துணைப்பதாய். (சு)

ஒன்றாய்விடுவோமென்பதொருவாங்கேதான்
 சென்றவாங்கென்றவாங்கென்றதன்ருமாயித்
 துன்பமென்றவாங்கென்றவாங்கென்றவாங்கென்ற
 துன்பமென்றவாங்கென்றவாங்கென்றவாங்கென்ற (கதி)

மயலெனும்பிறப்பைநீக்கிமாசிலாவுருவால்இத்
தியக்கமாந்தயரிலாநற்றிண்களையதனினேற்றி
வியந்தரமன்னபேதைவெய்துறலறுத்ததெம்மா
னயக்களையனையெனென்முனற்றவமுயன்றதென்றான். (௧௬)

தன்பெருஞ்சலதிபூத்ததகையுறுமொக்குளேடோல்
திண்ணுற்றவண்டரின்னுட்டோன்றியேகரக்கும்பக்கம்
கண்கொடுவாயாற்சொல்லவொக்குமோகருணைவாரி
எண்ணுறுமறைக்குமெட்டாவெழிவடையமராரோறே. (௧௭)

ஈசனேதேவர்க்கெல்லாமிறைவனேதிகழ்வைகுந்த
வாசனையடியார்க்கென்றும்வரதனையனந்தவெய்யோன்
தேசளவடிவேயுன்னைச்சிந்தையிற்றரிசிப்போர்க்கு
மாசிலாப்பதவிநல்குமாயனேசரணமென்றே. (௧௮)

இறைஞ்சியேநின்றவந்திரத்தாய்மன்றனையேநோக்கித்
துறத்தனைதீமையெல்லாஞ்சுகமினிபெறுவாயென்று
அறந்திருநாதன்சொல்லவரசனுமரிருபான
நிறந்தனையெய்திமோக்ஷநிலையதுபெற்றவாரே. (௧௯)

கரவெனுமுருவமாரிக்கந்தர்வவடிவமாகிப்
பரமனைவணங்கியேத்தியலர்மகன்பாதஞ்சேர்ந்து
திரமெனுங்கீதம்பாடித்தேவர்கள்வாழுகின்ற
புரநிலையாகப்பெற்றுப்போயினனாகுவென்பான். (௨௦)

இந்தற்கதையைக்கேட்டுவெழிற்பரிச்சித்திராசன்
அந்தமாருவிபதத்தையஞ்சலிசெய்துநோக்கி
இந்திரத்தாய்மனாகுவெனுமிருவர்க்குநேராய்
நந்தல்வந்துற்றவாறுநம்பிரீயருடியென்றான். (௨௧)

சிந்துபூதலத்தையாண்டசெழுமுடியரசர்தம்மில்
கந்தலிலறத்தின்கண்ணேகாதலனாகிநின்ற

இத்திரத்தாய்மனென்றுமெழிற்பெயருடையானுண்டு
சத்திவழிவந்துற்றோன்சுதரங்கபலமுமுன்னோன் (௧02)

அன்னவன்றவஞ்செய்ப்போதுவகத்தியன்வருதல்கண்டு
சென்னியைக்குணியானுகச்சிறியேசாபமிட்டான்
மன்னதையறித்ததிருமயேச்சுரன்றன்பாலன்பு
அன்னரீயளிக்கவென்னவளித்தனன் தம்பியானான். (௧0௩)

கானகத்திருந் துபன் னாகரினியாய்க்கழித்துவேந்தன்
ஞானநாயகன்பதத்தைகண்ணினனென்றுசொல்வான்
மோனமாமிருழரீரின்முழிடைத்தாணப்பற்றி
ஈனமாமுதலையைப்போலிழுத்தனனாகவென்பான். (௧0௪)

மந்திரவிருத்தானுமனதினிற்றியானஞ்செய்து
இத்தமாமுதலையாவிருவெனச்சபித்துப்போனான்
தத்தியின் னுணக்கவ்வச்சக்கரத்திருகூறுக்கக்
கத்தருவடிவமாகிக்கதிதனையடைந்தவாதே. (௧0௫)

இத்தலத்தன்னிலுள்ளோர்யாவராவெனென்விட்டு
பத்தராயிருத்தோர்க்கென்றும்பயமிலைதுன்பமில்லை
குற்றமாய்குறையுமில்லைசுவழித்தாழ்வுமில்லை
பற்றிவினையுமில்லைபகையினைபரிச்சித்தேகேள். (௧0௬)

சத்தியவசனமாகச்சாற்றுவேனுலென்மீது
அத்தியினுவினைக்காத்தோனம்புயமலர்சற்றானைப்
பத்தியாற்றொழுதபேர்க்குப்பழவினைநீக்கினான்
முத்தியேபிறவிரீங்குமோகமுஞ்சித்தியாகும். (௧0௭)

பெற்றிடுங்கத்தைதாய்சேய்பெண்டெனஞ்சுற்றத்தாரில்
சத்தியபொருளைநம்பினலமியவிரியின்மீது
பத்தியநிலையினிற்கப்பலிக்குறங்கருமமெல்லாம்
உத்திரிமுத்தியென்றேயுணர்த்தனர்க்கருமன்றே. (௧0௮)

மொழிந்திஞ்சுகாநோக்கிமொய்கைவதனத்தோடும்
எழுந்துநின்றிறைஞ்சியந்தவிராஜனும்புளகமாதி
அழந்தமஞ்ஞானம்விட்டேயரிகதைகேட்கஞானக்
கொழந்தெழும்விளக்காயன்புகொண்டுகைகூப்பிபின் றான். ()

புடவியிற்றருமநீதிபுரந்திரம்பரிச்சித்தேகேள்
படவரவணையின்மேவும்பரமனாற்பக்கநின்ற
விடகளன்மேகவாகன்வேதனைவிரும்பிடாமல்
கடறருமாதைநோக்கிக்காதலோடுகைக்கலுற்றார். (கக0)

மறந்திடாதெனதுநெஞ்சமலரின்மாமகளேயுன்னை
மறந்திரமடியாரொன்னைமனதுநொந்தழைக்கும்போது
மறந்திரஞ்சகலலோகவண்மையுமற்றுளோரை
மறந்துசாதுவையேகாக்கவருவனென்றுகைக்கலுற்றார். (ககக)

செந்திருமடந்தைதானுஞ்செப்புவாளரியைநோக்கி
எந்தநேரமுமுன்பாதமிதயத்தினிலையாக்கொண்ட
என்றனுக்கினிவேறேதுயிறைவனேயுன்றன்பின்னை
வந்தனென்றுபின்னுமனமகிழ்ந்துகைக்கலுற்றான். (ககஉ)

தீனர்கணினைத்தபோதுசெல்வமீந்தருளவேண்டும்
தீனரைப்பொருந்திரின்றதிவினையகற்றவேண்டும்
தீனருக்குறுதியானசெல்வமுமளிக்கவேண்டும்
தீனரசகலென்றியாருஞ்செப்பிபிந்தேவதேவே. (ககங)

என்றிடுக்கமலமாதோடெழிலுடைக்கொண்டல்வண்ணன்
நின்றிடுமூர்த்தியானகருடன்மீதேறிநேரில்
துன்றிடுமுனிவர்வேதன்சுரர்பதியிடபமூர்த்தி
அன்றவரயாருக்கேட்கவடைவுடனுகைக்கலுற்றான். (ககச)

அனைவருக்கேளுமிந்தவாகமவிதிப்படிக்குத்
தினகரனுதியாமுன்னந்தெளிந்துரித்தினாயினின்று

மனநிலிங்கன்னமின்றிவாணமோகூதத்தன்ன
அநுநினந்துதிசெயன்பர்க்கருள்வனம்பீட்டையென்றே. (1)

சங்கத்தைத்தொனித்துத்தேவதேவஞ்சாரங்கபாணி
இவ்விதமாகச்சென்றானியின்மைவகுத்தத்திற்குச்
சங்கரணயன்மற்றேருமவரவர்தானஞ்சேர்க்தார்
பொங்கமாய்ச்சுகரிதெல்லாம்புகன்றனர்பரிச்சித்துக்கே. (2)

தேவர்சள்வாழியெட்டுத்திசையிலுள்ளோர்கள்வாழி
முயரும்வாழியாதிமூலமும்வாழியித்தப்
பூவுலகெங்கும்வாழிபொதுவர்தங்குலமும்வாழி
யாவரும்வாழிவாழியறமதுசயமாய்வாழி. (கக௭)

சுகர்பரிச்சித்துக்கன்பாய்ச்சொல்கசேந்திரமோட்சத்தைச்
சுகதலமிசையேயீறிச்சாந்துவானாரோவென்னில்
சுகரதன்றனாவளர்த்ததங்குலவேங்கபூபன்
மகவெனயீறுங்கச்சிவாழ்ந்திருவடிபான்ருனே. (கக௮)

கஜேந்திரமோட்சம்

முற்றிற்று.

